

*Кофіжю Ганна (Одеса) – студентка факультету української філології
Університету Ушинського*

*Петінова Оксана Борисівна (Одеса) – доктор філософських наук, доцент
кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Університету Ушинського*

ВІДНОШЕННЯ НАСЕЛЕННЯ ДО ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 2017 РОКУ

Як усім відомо, мабуть однією з найважливіших подій в галузі освіти була освітня реформа, яка була прийнята 5 вересня 2017 року. До цієї реформи шли досить довго, аби якнайшвидше реформувати початкову освіту. « Якщо ми проводимо таку реформу, потрібно перевчати вчителів, підготувати підручники і розробити навчально-методичну базу».[1]

Головною метою реформи, як на мене, було впровадження інклюзивної освіти, створення Нової Української Школи (далі – НУШ). Реформа включила в себе досить велику кількість компонентів: 12-річне навчання, тестовий контроль учнів після закінчення початкової школи, перевірка кваліфікації вчителів та багато іншого.

А що ж про цю реформу думає суспільство?

Це досить таки спірне питання, тому мною було проведено соціологічне опитування серед 50 опитуваних віком від 16 до 65 років, результати якого мене дещо вразили.

Моє ж перше запитання: « Чи знаєте Ви про реформу освіти?» 54 % опитаних відповіли, що навіть не чули про неї. Це говорить про те, що наше суспільство мало цікавиться новинами освіти, або ж мало що про нього знає. Це також можна показати на прикладі питання про те, скільки років триватиме навчання в школі після реформи, коли майже 40 % відповіло, що він не змінювався.

Досить таки важкими питаннями було ті, що містили в собі слово «інклюзивний». Майже 70 % опитаних навіть не знають значення цього слово, що вже казати про його зміст. Відповідь на це питання дали лише ті опитувані, які тим чи іншим чином пов'язані з освіти або їх родичі.

Але ті, хто знав про інклюзивне навчання висловлювання свою незадоволення ним вже на початковому етапі його впровадження. Більшість вважає, що таке «сусідство» учнів може мати досить таки плачевні наслідки, не зважаючи на всі його позитивні сторони.

Цікави також було запитання щодо перевірки кваліфікації вчителів та підвищення їм заробітної плати. Зміст запитання був в тому, чи вважають правильним те, що буде введена система сертифікації вчителів. 76 % повністю з цим згодні, адже вважають, що деякі вчителі в навчальних закладах, де навчаються їх діти/сестри/брати, онуки, не дуже компетентні. А разом з тим і виникло питання щодо заробітної плати вчителів. Як відомо, після реформи вона мала збільшитися щонайменше в 1,5 рази. Майже 62 % вважають це правильним.

Взагалі, освітня реформа – це дуже важлива подія не тільки в галузі освіти, але і в житті суспільства, адже впровадження НУШ з інклюзивною освітою, це дуже таки важливий крок, для того, аби виховати дитину з правильними життєвими цінностями, щоб навчитися спілкуватися, існувати з людьми, які мають якісь вади, але які не заважають їм жити в соціумі.

Але нажаль про освітню реформу в Україні, точніше про її основні положення, знає достатньо таки низький відсоток населення. Це все говорить про

те, що суспільство, в першу чергу, погано проінформовано про основні її положення.

Можливо б суспільство було більш усвідомлене про зміни в освіті, якщо б дана реформа проводилась поетапно, а не, як сказала одна із опитуваних, «галопом по Європах», і була 100 % права, адже така кількість змін буде досить таки складною як для працівників освіти, так і для школярів та їх батьків.

З усього вищеописаного можна зробити висновок, що суспільство прагне змін, прагне виховувати справжніх громадян України, а школа – це місце де відбувається формування всіх цінностей, громадянських позицій, тому НУШ цілеспрямовано слідує поставленим задачам, незважаючи на всі недоліки, які, я вважаю, будуть виправлятися в ході освітнього процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Співаковський А. Інтерв'ю журналу «Апостроф». Електронний ресурс <http://ru.osvita.ua/blogs/57265/>